

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

Knygute.lt

DANI COLLINS

Jis netikėjo meile

2023 gegužė-rugpjūtis

SESERYS SLAPTA

Dani Collins

JIS NETIKĖJO MEILE

Dviejų knygų serija
"*Seserys slapta*"
Pirma knyga

Dani Collins,

Married for One Reason Only, 2021

© Dani Collins, 2021

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

Lina Noreikaitė, knygos viršelio dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2023

© Aušra Maksimovienė, vertimas iš anglų kalbos,
2023

ISBN 978-609-03-0893-6

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2023

1

Orielė Kiuvjė pravėrė viešbučio kambario duris – tikėjosi gimtadienio rožių, bet susidūrė su šluotą laikančiu valytoju.

Mon Deu, Italijoje net ir jie nepaprastai patrauklūs! Nustebusi įsispitrėjo į geltoną kibirą, o pažvelgusi aukštyn išvydo tamsias, kone juodas akis. Prieš valandą visas jusles pažadino puodelis espresso. Dabar jautėsi panašiai – lyg ištrūkusi iš nuobodžių, kasdienių minčių ir pasiruošusi patirti viską, ką atneš nauja diena.

– *Mi scusi*. Sakė, kad jūs išėjusi, – vyras laužytai šnekėjo itališkai, nenatūraliai šypsojosi įtemptomis lūpomis, lyg atsiprašydamas, kad nemoka kalbos. – Liepta išplauti. – Balso tembras gundantis kaip italų, bet akcentas ir tamsus gymis liudijo, kad jis – pietų azijietis.

Jautė nepaaiškinamą artumą žmonėms iš to pasaulio krašto, nors pačios tėvai, spėjama, mišri pora iš Rytų Europos.

– *En Français?* – pasiūlė. – Angliškai?

– Angliškai. Ačiū, – vyro kalba tapo aiški ir nepriekaištinga, lyg baigus britišką mokyklą. – Mane perspėjo, kad šiandien išvykote ir kad turėčiau išvalyti išsiliejusius skysčius.

Po teisybei, šis vyras galėtų imtis jos darbo: ryškūs skruostikauliai, jausminga burna, išpuoselėta šukuosena ir velnioniškai gundantys barzdos šereliai. Pati yra penkių pėdų ir vienuolikos colių, o jis gerokai aukštesnis, platūs pečiai įtempę mėlyno kombinezono siūles.

- Kad nieko neprašiau, - sumišo Oriėlė.

- Kas ten? - į ausį prakalbo agentas Peitonas.

- Oi, minutėlę, - visiškai pamiršo skambutį ir bakstelėjo į belaidę ausinę, kad viešbučio darbuotojas žinotų, jog kalba ne su juo. - Prie durų stovi žmogus, bet, regis, įvyko klaida. Niekam neskambinau.

- Kambarinė man parašė žinutę, - valytojas iš gilios kišenės išsitraukė telefoną.

- Kambarinės dar nebuvo, - atrėžė Oriėlė.

Kodėl šis dieviškai gražus, išsilavinęs vyras dirbo valytoju? Taip atrodydamas galėtų bent jau mūryti plytas arba žongliruoti lazdomis, nors tam šitokio stubbinančio kūno taip pat būtų gaila. Kamerai jis patiktų.

Jai patiko. Gražių vyrų sutikdavo kasdien, bet nė vienas nespinduliuodavo tokios galingos energijos, dėl kurios norėtusi ir trauktis atgalios iš baimės, ir mėgautis buvimu šalia. It nukrėtus elektrai dilgčiojo nervų galūnėlės.

Ir nors dailūs vyrai retai darydavo įspūdį, šįkart nepakeliamai magėjo pasikedenti plaukus, papurtyti galvą ir užgniaužus kvapą laukti ištariamų žodžių.

- Vyk jį, - į ausį tarė Peitonas.

Ko gero, ir turėtų. Pastaruoju metu karjera - svarbiausia, nes suteikė pasitikėjimo, kuris šiaip jai svetimas. Niekam neišsiduotų apie persekiojantį stiprų nevisavertiškumo jausmą, širdy slepiamą pripažinimo ir dėmesio troškimą. Logiškai to nepaaiškinsi. Iš pažiūros turėjo viską - sveikatą, pinigų, intelektą, nepriklausomybę ir išvaizdą, atitinkančią visus šiuolaikinius grožio standartus.

Būtų negailestingai išjuokta atskleidusi, jog jaučiasi menkesnė už kitus, todėl išnaudojo nerimą siekdama profesinių aukštumų, neleisdama, kad kas nors blaškytų, taip pat ir vyrai.

Tačiau dabar tik spoksojo, kaip nepažįstamasis braukia nykščiu per mobiliojo ekraną. Vyras tyrinėjo itin susikaupęs. Taip juo žavėtis gėdinga, bet nepajėgė susilaikyti.

Vyras pakėlė akis ir pastebėjo ją, spoksančią it įsimylėjusi paauglė. Jos skrandis apsivertė, tarsi suptųsi ant bangos.

- Mano klaida. Ne tas aukštas. Kolegė tai jau

išsprendė, – gražuolis įsikišo telefoną vis dar skvarbiai žvelgdamas.

Oda įsitempė, virpėjo keliai.

Žinojo, kada vyras ja domisi. Retai atsakydavo, bet šįkart negalėjo atplėšti akių, juto jį kiekviena ląstele.

Nieko malonaus būti apimtai tokių pojūčių. Tik bejėgiškai stovėjo nužiūrinėjama, kol jo žvilgsnis slinko aptemptomis velvetinėmis kelnėmis aukštu liemeniu, gėlėta palaidine gilia iškirpte ir priderintomis petnešomis.

Vyro burna ir pečiai atsipalaidavo. Jautė ne tik seksualinį jo susidomėjimą. Čia dar kažkas kita. Vertinimas? Tyrimas? Jam patiko tai, ką matė, bet žvelgė į akis, lyg ieškodamas atsakymų į dar neužduotus klausimus.

Nebuvo tikra, ką reiškia šis šaltas nužvelgimas, bet tai kur kas nejaukiau, nei būtų vilkiškai šypsojęsis ir rėžęs ką nors įtaigaus. Galėjo atsakyti flirtu ar abejingumu. Jį stebint apėmė keista nuojauta. Kad tai pakeis jos gyvenimą.

Kvailystė, sudraudė save, bandydama nuslėpti, kad išraudo. Tačiau buvo kupina laukimo ir kažin ko dar... Smalsumo? Toli siekiančių galimybių pojūčio? Jaudulio?

– Ar, kol esu čia, galėčiau jums dar kuo nors

padėti? – paklausė jis nerišliai.

[tampa išsisklaidė.

Orielė apmaudžiai suvokė neteisingai jį sup-
ratusi. Jis – viešbučio darbuotojas, laukiantis
leidimo eiti. Štai iš kur ta ilga, slogi tylą. Ar vy-
ras galėjo nutuokti, kad ji varvina seilę? Kaip
gėdinga.

– Iš tiesų taip, – karštam, droviam raudoniui
nutvilkius skruostus, griebėsi pirmos į galvą šo-
vusios minties, norėdama pasiteisinti, kodėl jį
užlaikė. – Miegamajame užia lubų ventiliato-
rius, – jis visą naktį varė iš proto. – Neturėjau
laiko apie tai pranešti. Galėtumėte sutvarkyti?

Akimirksnį Orielė galėjo prisiekti girdinti, kaip
vyro galvoje sukasi krumpliaračiai. O tada pasi-
girdo atsakymas:

– Pažiūrėsiu.

Širdis nervingai daužėsi, bet ji prisispaudė nu-
gara prie sienos ir leido jam įkelti koją į nedidelį
koridorių.

Palikęs šluotą ir kibirą už durų, vyras praeida-
mas trumpam prigludo prie jos, tarsi norėda-
mas pavogti visą deguonį iš mažyčio prieškam-
bario.

Instinktai darsyk ją įspėjo – ne dėl kylančios
fizinės grėsmės, o dėl sklindančios galios.

Suviliotų ją be jokių pastangų. Nors vyras vos prisiartino ir tik kilstelėjo lūpų kamputį, jos kraujas sutirštėjo. Tamsios jo akys – lyg ilgų, jausmingų naktų pažadas.

Dar taip nesijautė sutikusi vyrą. Gryna magija – žvelgti ir jausti ryšį, gerokai pranokstantį tai, kas paprastai vyksta tarp nepažįstamųjų.

Vyro veidas sugriežtėjo. Nukreipęs žvilgsnį priekin jis įžengė į kambarį.

Jis žino. Ir nusprendė su ja neprasidėti.

Kūnas suglebo, o savivertė tai suvokus sumenko. Atstūmimą *sunkiai* pakeldavo. Nes ji įvaikinta ir vienturtė. Pastebėjo, kad žmonės, pykęsi su broliais ir seserimis, bet vis tiek mylėję, buvo atsparesni gyvenimo negandoms.

Deja, giliai užgaudavo net menkos nuoskaudos. Ir mažiausios pataikydavo tiksliai ten, kur skaudžiausia.

Keistoka reakcija, nes šis svečių kalbinantis darbuotojas už tai galėjo netekti darbo. Jos gyvenime romantikai vis tiek nėra vietos. Tai kodėl rūpėjo vyro, kurio daugiau nebepamatys, nuomonė apie tai, ko ji verta?

Tačiau jautėsi tokia įskaudinta, kad net svarstė prašyti vyro grįžti vėliau, bet jis jau tikrino jungiklį ant sienos ir žvelgė į ventiliatorių

virš kavos staliuko. Atkreipė dėmesį, jog nemūvėjo žiedo ir jo vietoje neturėjo įdegio linijos. Kiek pyktelėjo ant savęs, kad ieškojo šių ženklų.

- Tas, kuris miegamajame, - sumurmėjo ir mostelėjo ranka per nedidelę svetainę.

- Tu jo neįsileidai, - Peitono balsas ją vėl pribloškė.

Jai rimtai reikėjo grįžti į tikrovę.

- Įsileidau. Viskas gerai.

- Štai kaip griaujami gyvenimai!

- Ir kas čia tokio? Aš ir taip kaip vienuolė.

Viešas žygiavimas podiumais tik su apatiniais skandalingesnis nei asmeninis gyvenimas. Taip pat į keliones neimdavo jokių vagystės vertų papuošalų, neturėjo slaptų pomėgių, kuriuos būtų verta atskleisti.

Prisėdusi ant sofos sąmoningai atsuko nugarą vyrui, tikrinančiam jungiklį šalia miegamojo. Stengėsi nekreipti dėmesio, kad jo batai kur kas brangesni nei tie, kuriuos, kaip tikėjosi, galėtų sau leisti jo profesijos vyras.

Galbūt juos paliko koks nors svečias ir šie tiko? Kartais keliaudama pati atidėdavo vyno ar drabužių. Daugumoje viešbučių įprasta, kai tvarkytojai galėjo pasidalyti tokius daiktus kaip

nedidelę premiją.

- Jei būtų paviešinta, kad jį įsileidai, Rodo hercogas tavimi nebesidomėtų, - tarė Peitonas.

O taip. Teisingai. Dėl to agentas ir skambino. Su senstelėjusia veiksmo filmų žvaigžde buvo supažindinta per kokteilių vakarėlį prieš keletą vakarų.

- Tikrai turėčiau vykti su juo į Kanus? Jis dvigubai už mane vyresnis.

- Patinki jam.

- Šnekėjomės vos penkias minutes, - hercogas pabandė pabučiuoti į lūpas. - Kaži ar jis man patiktų. Kalbėjaisi su juo? Užuodei kvapą? - pridūrė nusipurčiusi prisiminimų.

- Cigaretė rankoje - jo įvaizdžio dalis.

- O kitoje - gėrimas? Nuo jo sklido viskio tvaiakas, - net iš odos porų kilo rūgšti, ilgai tvyranti alkoholio smarvė.

- Tai *brangus* viskis, angele. Bilietų parduo-dama daug. Kameros visur jį seka. Juk nori kils-telti karjerą į kitą lygį?

- Žinoma, bet šiomet tai vienintelė mano a-tostogų savaitė, - o tėvai šventė trisdešimtą-sias vestuvių metines. - Ir tai atims pirmąsias dvi dienas.

- Gali skristi į Tūrą tiesiai iš Kanų. Jo komanda

už viską sumokės.

Peitonas – šios srities profesionalas. Nuo podiumo iki tarptautinių reklamos kampanijų neapsieita be tokio visas duris atveriančio žmogaus. Jo dėka Orielė daugiau nebeturėjo bendro kambario su kitais modeliais, buvo paskirti pirmos klasės apartamentai, tokie kaip šis, iš kurio atsiveria nuostabi Milano panorama.

Tačiau vis dėlto Peitono strategija nuliūdino. O kur sunkus darbas? Kur nuopelnai? Kodėl reikia griebtis nuvalkiotų gudrybių? Kaip tikėtis kitų pagarbos, jei nerodai jos sau?

– Man neramu, ko siekia Rodo hercogas, jei...

Prislopintas smūgis ir aštrus keiksmas priverė ją atsisėsti ir pasisukti norint pamatyti miegamąjį.

Darbuotojas ant lovos buvo užklojęs atsarginę antklodę, pats tysojo vidury, stumdamas nuo krūtinės ventiliatorių, ant kaktos varvėjo kraujas.

– Turiu eiti, – Orielė išsitraukė ausines ir pašoko ant kojų.

– Atsargiai. Likite ant lovos, – išbėrė Orielė Kiuvjė. – Paskambinsiu į registratūrą ir iškviesiu pagalbą.

Vidžėjus Sahiras atsisėdo ir padėjo prietaisą ant grindų.

- Man viskas gerai.

Tik keli sumušimai ir mėlynės, bet pats kaltas. Žvalgėsi po kambarį, ieškodamas užuominų apie ją, klausėsi pokalbio, o tuo pat metu ne itin garbingos mintys nedavė ramybės apie tą moterį ir lovą, ant kurios stovėjo.

Nekreipė dėmesio į ventiliatorių, kurį apsimetė taisantis, ir atsainiai kilstelėjo korpusą. Tas nelemtas daiktas užvirto ant jo su tokiu trenksmu, kad pyktelėjo pats ant savęs už tokį neatsargumą.

- Ventiliatorius naktį galėjo nukristi *ant manęs*, - ji pažvelgė į karančius nuo lubų laidus. - Jums bėga kraujas. Reikia pirmosios pagalbos, o aš turiu tinkamai surašyti skundą.

Apėjusi sugedusį ventiliatorių, čiupo belaidį telefoną nuo kroviklio, pastatyto prie lovos.

- Ne! - jis metėsi per lovą norėdamas pastverti jai už riešo. - Jie atleis mane iš darbo.

Nepadarytų to. Negalėtų. Nedirbo čia. O tai paaiškinti būtų dar sudėtingiau.

- Na... - net ir susiraukusi ji - gražiausia matyta moteris.

Jos profilyje parašyta, kad turi mišraus

rumunų ir turkų kraujo, vos gimusi įvaikinta prancūzų poros. Duotų ranką nukirsti, jei ji ne indė: jos toks natūralus auksinis odos atspalvis ir ryškūs antakiai! Po šimts, taip atrodydama dar panašesnė į Bolivudo legendą Lakšmę Dalal – didelių rudų akių, subtilios veido kaulų struktūros, kone juodų plaukų, besiplaikstančių garbanų. Lūpos įsitempusios, bet vis tiek narsiai ir užsispyrusiai išsakė drąsų pareiškimą.

– Neleisiu jūsų atleisti, – stovėjo it styga, pasitikėdama savo statusu.

Nebūk veidmainis. Tu irgi esi turtingas.

Netrukus bus ir dar turtingesnis, bet juto didelę antipatiją išlepusioms turtingų tėvų dukrelėms.

– Aš čia dar naujokas, – nesvarbu, ar buvo suprastas kaip naujokas viešbutyje, ar šalyje. Ir tai, ir tai toli nuo tiesos. Nesąmoningai nykščiu paglostė neįtikėtinai švelnią odą.

Jos kvėpavimas padažnėjo, o akyse blykstelėjo sąmyšis, perskrodęs jam vidurius ir įžiebęs karštį.

Šalia šios merginos išskydo smegenys, buvo sunku prisiminti, kad ji – tyrimo objektas....